

F Ø R Ø Y A SOCIAL-DEMOKRATUR

FRÆLSI

JAVNAÐUR

BRÓÐURSKAPUR

Nr. 38.

Leygardagin 30. november 1940.

14. árg.

Hvør ger danskt mál og danskar embætismenn til syndabukkar her á landi?

Vit ivast ikki í, at mangir av sambandsins oddamonnum hava suggerað seg at trúgva, at teir gera eina góða gerð móti dansku-føroysku samvinnuni við at berjast fyrri, at danskt mál skal vera einaráðandi í summum forum her á landi.

Men hann, ið grevur djúpari, kann lættliga síggja, at hin verunliga grundin til sambandsins móttøðu móti at veita føroyskum javnbjóðis rætt við donskum í øllum føri er partapolitisk.

Sambandsmenn kenna tað á sær, at málstríðið er hitt seinasta hálmstráðið, ið teir kunna krøkja seg til, fyrri at kunna halda teim mongu í verunligum politikki — socialum og økonomiskum — heilt móttøðandi kreftum innanfyri sambandið saman.

Tað ljóðar sum eitt »paradoks«, men er kortini kaldur verunleiki, at høvuðsstøðið hjá sambandinum í tess politiska stríði er hin størsti og sterkasti málstreymurin, ið sígur fótafesti undan eini náttúrligari og lívssterkari tilveran hjá donskum máli millum manna her á landi.

Málið er sálarinnar høvuðsamboð. Tað ræður um at gera síni amboð so góð og nýtilig sum møguligt.

Eingin hugsandi Føroyingur sær sín og landsins frama í at avvenja seg og landsmenn sínar at nýta danskt mál í talu og skrift.

Tann náttúrliga drifin hjá hvørjum av gomlum partapolitiskum klandri óheftum og fríum Føroyingi er tí at royna at læra seg fremmand mál og fyrst

og fremst ríkismálið danskt; tí tað vil so vera, at okkara interessur, lívs- og arbeiðsrúm høvuðssakliga vil falla innanfyri ríkismarkið.

Hví skerja hesa sunnu og náttúrligu innstilling og drift hjá Føroyingum at læra og nýta danskt mál við at vekja náttúrligt tross og illsinni, eina sinnisstøðu, sum rekur ein part av Føroyingum at taka júst ta støðu, sum sambandsmenn siga seg at berjast imóti?

Tað er so sanniliga ikki vit javnaðarmenn, sum gera danskar embætismenn til syndabukkar við at eggja til at javnseta føroyskt og danskt í øllum føri her á landi, men tit sambandsmenn, sum hava eggjað ríkisstýrið og nú amtmannin til at taka eina støðu, sum praktiskt sæð ongan vinning gevur donskum málsinteressum, men sum einans kann vekja óneyðugt stríð og illsinni og so stalt verða Donum og donskum interessum til meina her á landi.

Hetta royndu vit at gera ríkisstýrinum greitt, tá ið træta var um § 7. Og í ynskinum um at fremja ta bestu samvinnu millum danskt og føroyskt, vilja vit nú siga amtmanninum og og teim sambandsmonnum, ið verunliga hava sama ynski, at einasti vegur til eina holla og samljóðandi samvinnu millum føroyskar og danskar interessur er at taka kreftsvullin, ta náttúrliga máltrætuna, burtur við rótini við at javnseta føroyskt og danskt mál í øllum føri her á landi.

Haldið
Føroya
Social-Demokrat!

Kundgørelse Nr. 43.

Tillæg II.

til

Bekendtgørelse af 10.

September 1940

om

Maksimalpriser paa visse Varer.

I Medfør af Lov Nr. 288 af 2. September 1939, jfr. Lov af 20. Marts 1940, samt den Amtet i Henshold til Loven meddelte Bemyndigelse ændres de i § 1 i Bekendtgørelse af 10. September 1940 fastsatte Maksimalpriser saaledes, at de fra 28. November 1940 at regne udgør:

Rugmel, Maksimalprisen op-	
hævet.	
Normalmel, Maksimalprisen op-	
hævet.	
Hvedemel.....	66 Øre pr. kg.
Stødt Melis.....	82 — — —
Hugget Sukker.....	102 — — —
Puddersukker.....	102 — — —
Havregryn i løs	
Vægt.....	112 — — —
Risengryn.....	76 — — —
Bankebyg.....	95 — — —
Sagogryn.....	112 — — —
Gule Ærter,	
hele.....	118 — — —
Gule Ærter,	
halve.....	125 — — —

Bestemmelserne i Amtets Bekendtgørelse af 10. September 1940 forbliver iøvrigt uændret i Kraft.

Nærværende Bekendtgørelse træder i Kraft straks.

Fære Amt, den 27. Nov. 1940.

Hilbert.

A. T.

á Tveroyri

selur en gros til biligastu prísir.
Keypmenn spyrji um prísir!